

РЕШЕНИЕ

№ 5177

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 17.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **9927** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба от П. Б. Л. срещу Решение №ППН-01-633/2020г. от 09.07.2022г. на Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, с което е обявена жалба с рег.№ППН-01-633/03.09.2020г. за основателна, в частта за твърдяно нарушение, изразяващо се в обработване на лични данни, посредством система за видеонаблюдение, посредством камери №1, №2 и №4 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./; на основание чл.58, пар.2, б.“г“ от Регламент 679/2016г., за нарушение на чл.5, б.“в“ от Регламент /ЕС/ 679/2016г. е издадено разпореждане на администратора на лични данни П. Б. Л. да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да премахне камери №1, №2 и №4 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./; като е определен срок за изпълнение на разпореждането – 1 месец от влизане в сила на решението. В жалбата се излагат съображения, че камерите са поставени за защита на легитимен интерес на жалбоподателя - с цел охрана на неговата личност и на членовете на семейството му и на имуществото им, а видеонаблюдението е означено с табели. Въведени са твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуални правила. Иска се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се и направените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят П. Б. Л., лично и чрез адв.А., поддържа жалбата.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни /КЗЛД/, р.пр., не изпраща представител в съд.з. В представени по делото писмени бележки от юриск.А. се оспорва жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на платения от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Заинтересованата страна А. С. Л., лично в съд.з. и чрез адв. Д. и в представена от него писмена защита, оспорва жалбата. Претендира направените по делото разноски.

Административен съд – София град, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени и гласни доказателства доказателства и заключенията на вещите лица по назначените по делото графическа и видеотехническа и компютърна експертизи, прие следното за установено от фактическа страна:

Административното производство пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-633/03.09.2020г. от А. С. Л., в която са изложени твърдения, че П. Л. е поставил камери за наблюдение, с които наблюдава и записва помещения в дома ѝ.

С писмо изх.№ППН-01-633/3 от 07.04.2021г. препис от жалбата е връчена на П. Б. Л., който в срока за това е подал възражение срещу нея, като е изложил съображения, че е поставил камерите предвид конфликта на неговото семейство със семейството на неговия брат К. Л., с роднините на неговата съпруга А. Л. и отправените от последните заплахи за убийство и палеж.

С Решение по протокол №47/17.11.2021г. жалбата е приета за допустима; конституирани са страните в административното производство – А. С. Л. като жалбоподател и П. Б. Л. – като ответника по жалбата.

На проведеното заседание на Комисията на 16.03.2022г., с участие на А. С. Л. и нейния процесуален представител, жалбата е разгледана по същество.

От събраните по административната преписка доказателства, се установява следното: Жалбоподателят П. Л. и К. Л., чиято съпруга е заинтересованата страна А. Л., са братя, като те са съсобственици при квоти по S идеална част от недвижим имот-дворно място, находящ се на адрес: [населено място], [жк], ул.132 №24А. В имотът са построени две къщи – всяка от тях индивидуална собственост на двамата братя, като първата къща към улицата е собственост на К. Л., а тази към дъното на имота – на П. Л.. Пред къщата на К. Л. към улицата е изграден навес, ползван за гараж. Навес е изграден и зад къщата на П. Л.-в дъното на имота. Дворното място е с общ вход за двете къщи.

Установено е, че през есента на 2019г. П. Л. е изградил система за видеонаблюдение, състоящи се от 5бр. камери, записващо устройство и рутер, като изходящия образ от камерите се достъпва чрез софтуерно приложение, инсталирано на мобилен телефон. Системата за видеонаблюдение позволява наблюдение на изходящия образ от камерите в режим „реално време“ и запис на изходящ образ при движение в обхвата на камерите. Записите се съхраняват за период 10-15дни, след което се изтриват по реда на постъпването. Не се записва звук.

Безспорно са установяват и лошите отношения между братята и техните семейства, стигащи до физическа разправа в дворното място, във връзка с което са образувани и дела от частен наказателен характер, по които са представяни записи от системата за видеонаблюдение.

Предмет на оспореното в настоящото производство решение са три от камерите: двете монтирани под козирката на навеса-гараж, на около 1 м. от къщата на К. Л. на ниво

между първия /партерен/ и втория етаж /камера 1 и 2 от решението/, и едната от камерите, монтирана на лявата страна фасадата на къщата на П. Л. /камера 4 от решението/.

Доколкото административното производство е образувано по жалба, касаеща наблюдение и запис на помещенията в дома на заинтересованата страна /не и на съсобственото дворно място/, съдът като взе предвид събраните по административанта приписка доказателства – по констативен протокол и разпечатани кадри от записа на камерите и заключението на вещото лице инж.П. М. по назначената по делото съдебно-видеотехническа и компютърна експертиза, намира, че се установява врати и прозорци на къщата на К. Л., съответно – при отварянето им – вътрешността на къщата, се наблюдават и записват чрез камера 4 по решението /камера 3-Запад по заключението на вещото лице/. Макар да са разположени на 1м. от къщата на К. Л., не се установява да записват вътрешността й камери 1 и 2.

С оспореното Решение №ППН-01-633/2020г. от 09.07.2022г. на Комисия за защита на личните данни е обявена жалба с рег.№ППН-01-633/03.09.2020г. за основателна, в частта за твърдяно нарушение, изразяващо се в обработване на лични данни, посредством система за видеонаблюдение, посредством камери №1, №2 и №4 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./; на основание чл.58, пар.2, б.“г“ от Регламент 679/2016г. за нарушение на чл.5, б.“в“ от Регламент /ЕС/ 679/2016г. е издадено разпореждане на администратора на лични данни П. Б. Л. да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да премахне камери №1, №2 и №4 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./; като е определен срок за изпълнение на разпореждането – 1 месец от влизане в сила на решението.

Доколкото съгласно заключението на вещото лице инж.С. Ц. по назначената по делото съдебно-графическа експертиза, подписът, положен в графа „получател“ на обратна разписка за известие за доставка на решението от 09.06.2022г., не е изпълнен от П. Б. Л., съдът приема, че оспореният с подадената на 19.07.2022г. жалба административен акт не му е съобщен по надлежния ред.

При така установената фактическа обстановка, като извърши проверка за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице, за което възникват задължения от решението, в срока за обжалване.

С оспореното решение по отношение на П. Б. Л., като е приета за основателна подадена срещу него жалба за незаконосъобразно обработване на лични данни, е приложена ПАМ по смисъла на чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 679/2016г. – да демонтира камери за видеонаблюдение.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на лични данни. Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, КЗЛД е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалбите, подадени от субект на данни - чл. 10, ал. 1 във вр. с чл. 57, т.1, б.“е“ от Регламент (ЕС) 2016/679. За

реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл. 38 ЗЗЛД/. На основание чл. 9, ал. 4 във връзка с ал. 3 от ЗЗЛД решенията на Комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, който съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 4, ал. 1 от Правилника е председател и 4-ма членове при проведено открито заседание. След като изрично не е посочен вида на мнозинството, се приема, че то е обикновено, а не квалифицирано. Правилата за кворума и мнозинството са изложени в чл. 8, ал. 6 и ал. 7 от ПДКЗЛДНА: заседанията на Комисията се провеждат, ако на тях присъстват най-малко трима от нейния състав. Комисията взема решения чрез явно гласуване с мнозинство от три гласа. На проведеното на 16.03.2022г. заседание на КЗЛД, когато е взето оспореното в настоящото съдебно производство решение, са присъствали трима от членовете на комисията. Решението е прието с единодушие. Предвид това, съдът счита, че актът е постановен от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожен и е постановен в съответствие с изискванията за форма на административния акт.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила довели до ограничаване на правото на защита на участниците. Въпреки, че камерите са поставени през 2019г., видеонаблюдението представлява трайно и непрекъснато обработване на лични данни, поради което следва да се приеме, че жалбата на А. Л. е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Фактическите си изводи административният орган е направил на базата на събраните в административното производство доказателства.

По прилагането на материалния закон при издаването на оспореното решение, съдът съобрази следното:

Съгласно легалното определение на § 1 от ДР, т. 1 и т. 4 от ЗЗЛД, по смисъла на този закон „лични данни“ е понятието по чл. 4, т. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679; а „обработване“ е понятието по чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 1, т. 1. „лични данни“ от Регламент (ЕС) 2016/679 означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. Т. 2 на чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679 гласи, че „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД е предвидено, че по смисъла на този закон „Администратор“, с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679.; т.е. „администратор“ е физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни;

когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Разпоредбата на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679 урежда хипотезите, при наличието на които се допуска обработването на лични данни. Обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от изчерпателно изброените в нормата условия. Едно от тези условия, относими към настоящият случай е това по б. "е", на което се позовава и П. Л. - обработването да е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни.

Съгласно чл.5, т.1 от Регламента, личните данни следва да са: а) обработвани законосъобразно...; б) събирани за ...легитимни цели; ... в) подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват („свеждане на данните до минимум")... Т.е. дори отделната цел, за която се обработват личните данни да почива на правно основание от изброените в чл. 6, § 1 от регламента, това не отменя задължението на администратора да обработва данните в съответствие с принципите, заложиени в чл. 5 от същия регламент.

Съгласно константната практика на Съда на Европейския съюз система за видеонаблюдение с камера трябва да се квалифицира като обработване на лични данни с автоматизирани средства, когато инсталираното съоръжение позволява записването и съхраняването на лични данни, като изображения, позволяващи идентифицирането на физически лица /т. 35 от Решение от 11.12.2019 г. по дело С-708/18/.

Във връзка с изложените по горе съображения, съдът приема, че П. Л. е администратор на лични данни, които събира и съхранява чрез изградената от него система за видеонаблюдение; като по принцип е налице легитимна цел на видеонаблюдението - за охрана на личността и имуществото на жалбоподателя и неговото семейство, която цел е обявена и с поставените информационни табели. Доколкото, обаче, при това наблюдение на входа на дворното място и самото дворно място, с една от камерите се наблюдават и помещения в дома на заинтересованата страна, като се събира информация за ежедневните дейности на снимани лица в техния дом, съответно с това се нарушава неговата неприкосновеност – основно човешко право, съдът намира, че правото на неприкосновеност на дома има приоритет пред интересите на жалбоподателя, още повече, че П. Л. може да постигне целта си като наблюдава дворното място с другите камери или ги разположи по начин, който не заснема вътрешността на дома на неговия брат.

Дори, ако записите от дома на К. Л. не позволяват сами по себе си отграничаване на частни признаци, т.е. лицева идентификация на заснети в дома лица, доколкото безспорно П. Л. има впечатления от живеещите в къщата на брат си, съдът приема, че той може да идентифицира лицата по записите по заснети техни общи признаци.

Предвид гореизложеното съдът, като намира, че неправомерно се обработват лични данни на А. Л. при упражняване на основното ѝ право на неприкосновеност на дома, който лични данни са събрани чрез камера 4, т.е. решението на КЗЛД е

законосъобразно в тази част и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Като намира, че по делото не се установява камери 1 и 2 да записват данни от дома на А. Л., решението на КЗЛД, в частта относно тях ще следва да бъде отменено.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1, ал.3 и ал.4 АПК, на страните ще следва да бъдат присъдени съдебни разноси, както следва: на жалбоподателя - 10лв. за държавна такса и половината от направените разходи за експертизи – 600лв. и за адвокатско възнаграждение – 800лв., общо 710лв.; на ответника по жалбата –юрисконсултско възнаграждение в размер на 100лв.; и на заинтересованата страна - половината от направените от нея разноси за адвокатско възнаграждение -350лв. и за експертиза-200лв.; общо 275лв.

Мотивиран от горното и на основание чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. Б. Л. срещу Решение №ППН-01-633/2020г. от 09.07.2022г. на Комисия за защита на личните данни, В ЧАСТТА МУ, с което е обявена жалба с рег.№ППН-01-633/03.09.2020г. за основателна, в частта за твърдяно нарушение, изразяващо се в обработване на лични данни, посредством система за видеонаблюдение, посредством камера №4 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./; и на основание чл.58, пар.2, б.“г“ от Регламент 679/2016г., за нарушение на чл.5, б.“в“ от Регламент /ЕС/ 679/2016г. е издадено разпореждане на администратора на лични данни П. Б. Л., да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да премахне камера №4 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./.

ОТМЕНЯ Решение №ППН-01-633/2020г. от 09.07.2022г. на Комисия за защита на личните данни, В ЧАСТТА МУ, с което е обявена жалба с рег.№ППН-01-633/03.09.2020г. за основателна, в частта за твърдяно нарушение, изразяващо се в обработване на лични данни, посредством система за видеонаблюдение, посредством камери №1 и №2 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./; и на основание чл.58, пар.2, б.“г“ от Регламент 679/2016г., за нарушение на чл.5, б.“в“ от Регламент /ЕС/ 679/2016г. е издадено разпореждане на администратора на лични данни П. Б. Л., да съобрази операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента, като за целта да премахне камери № 1 и №2 /номерация съгласно КА с №ППН-02-513/2021г./.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на П. Б. Л., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 710 /седемстотин и десет/ лева.

ОСЪЖДА П. Б. Л., ЕГН-[ЕГН], да заплати на Комисия за защита на личните данни съдебни разноси в размер на 100 /сто/ лева.

ОСЪЖДА П. Б. Л., ЕГН-[ЕГН], да заплати на А. С. Л., ЕГН-[ЕГН], съдебни разноси в размер на 275 /двеста седемдесет и пет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

